

Dr Robert A. Peterson, Objawienie i Pismo Święte, Sesja 2, Objawienie Boga, Ocena, Poznanie Boga i nasza postawa, Psalm 119

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu o Objawieniu i Piśmie Świętym. To jest sesja 2, Jensen, Objawienie Boga, Ocena, Poznanie Boga i nasza postawa, Psalm 119.

Módlmy się. Ojcze, modlimy się, abyś poprowadził nas w swojej prawdzie, nawet gdy badamy alternatywne idee. Otwórz nasze umysły, zachęcaj nas i pomóż nam solidnie oprzeć naszą wiarę i życie na Twoich świętych pismach; prosimy przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Amen.

Kończąc wstęp Petera Jensena do jego dobrej książki *The Revelation of God* w ramach serii *Contours of Christian Theology* wydawnictwa InterVarsity. Przedstawił trzy po omówieniu Oświecenia i jego ogromnego ataku na tradycyjną wiarę chrześcijańską, zwłaszcza uosobioną przez Voltaire'a i Hume'a. Podkreślił trzy główne akcenty neoortodoksyjnego poglądu na Pismo, a mianowicie podkreślenie objawienia jako historii, jako samoofiarowania się Boga i przede wszystkim jako Jezusa Chrystusa. Wszystkie trzy oddzieliły się w pewnym stopniu od słów Boga w Biblii.

Ocenia to i dostrzega pewne mocne strony, ale krytykuje również rozrywanie tego, co Bóg połączył w swoim słowie i słowa. Jednak, jak mówi, wrogość wobec chrześcijańskich twierdzeń objawieniowych, gdy są one przedstawiane jako w jakikolwiek sposób autorytatywne lub wyjątkowe, pozostaje niesłabnąca. Często zauważa się, że modernizm ustąpił miejsca postmodernizmowi.

Bez wątplenia roszczenia do chrześcijańskiego objawienia muszą radzić sobie z wyjątkowo relatywistycznym otoczeniem, godząc się z New Age, energicznymi kultami, nową fizyką, spostrzeżeniami postwatykańskimi na temat rzymskiego katolicyzmu i najsilniejszymi spotkaniami twarzą w twarz między żyjącymi i potężnymi religiami od stuleci. Konkuruje o to, by jego przesłanie zostało usłyszane, tracąc swój uprzywilejowany status na Zachodzie, przynajmniej w oczach wielu ludzi. Wybór między, powiedzmy, mormonizmem a protestantyzmem ma znacznie więcej wspólnego ze stylem niż z prawdą.

Kwestia objawienia jest bardziej niż kiedykolwiek przedmiotem troski misjonarzy. I jeśli z jednej strony dominująca kultura zachodnia bardziej akceptuje roszczenia wiary, z drugiej strony mniej akceptuje takie roszczenia stawiane w sposób wyłączny. Nic dziwnego, że wiele uwagi poświęca się całemu zagadnieniu relacji między objawieniem chrześcijańskim a objawieniami, na których opierają się inne wiary.

Natura i autorytet Biblii pozostają obszarem spornym. Ale debata obejmuje teraz teorie krytyki literackiej i hermeneutyki w sposób wcześniej nieznany. Pluralizm obecnej myśli oczekuje odpowiadającego mu pluralizmu w korzystaniu z Biblii.

Niektóre ze starszych debat na temat historycznych źródeł Biblii zostały pominięte. Podnoszone są nowe pytania i udzielane odpowiedzi na temat literackiej natury tekstu lub tekstów w obecnej postaci. Bez wątplenia nastąpił postęp w rozumieniu Pisma Świętego, który został przyjęty z zadowoleniem zarówno przez konserwatywnych, jak i bardziej liberalnych uczonych.

Jest tu pewna obietnica przewyciężenia niektórych jałowych podejść, które charakteryzowały interpretację Pisma Świętego we wszystkich szkołach myślenia. Istnieją jednak również niebezpieczeństwa dla wszelkich roszczeń do statusu objawieniowego dla materiału biblijnego. W szczególności systematyczna teologia Kościoła, w tym tak wielkie dogmaty jak Trójca, opiera się na lekturze Pisma Świętego, którą nowe podejścia mogą zagrozić.

W świecie protestanckim dni Kościoła Narodowego lub Wyznającego zdają się przemijać, a wraz z nimi mechanizm, za pomocą którego przekazywano dogmatyczne rozumienia wiary chrześcijańskiej. Katolicyzm i ortodoksja są opcjami dla niektórych, ale one również nie są już chronione, jak kiedyś mogły być, przed intelektualnymi wyzwaniami modernizmu i postmodernizmu. Nadal istnieje żywotna potrzeba zrozumienia objawienia, które będzie czcić słowo, przez które Bóg rządzi swoim Kościołem i wzywa mężczyzn i kobiety do Siebie.

Protestancki ewangelikalizm nadal wiele mówi o tym, że wie, iż Bóg objawił się nam, zwłaszcza poprzez swoje natchnione słowo, Biblię. Świadomie umieszcza się w strumieniu wiary, który płynie do nas z ortodoksji przedoświeceniowej. Rzeczywiście, ewangelicy mówią, że mężczyźni i kobiety ze wszystkich kultur mogą mieć i powinni mieć relację z Bogiem.

Mówią, że możemy poznać Boga przez Jego słowo. Co więcej, istnieje wyłącność w tym twierdzeniu, że centrum objawienia Boga znajduje się w Chrystusie Biblii. Zgadza się, że istnieje ogólne objawienie Boga poprzez świat naturalny, ale nadal podzielają pogląd Kalwina, że to objawienie nie jest zbawcze z powodu niezdolności grzeszników do właściwej reakcji na nie.

Oczywiste jest, że takie twierdzenia stoją w jaskrawym kontraście do myślenia zarówno kultury, jak i większości Kościoła. Zgadza się, że obowiązkiem ewangelicznych chrześcijan, którzy wysunęli takie twierdzenia, jest przedstawienie spójnego i przekonującego wyjaśnienia, w jaki sposób możemy poznać Boga, aby jego wyznawcy mogli być odżywieni i zjednoczeni, a jego przesłanie skutecznie

promowane w Kościele i na świecie. Wybierając mówienie o objawieniu jako odpowiedzi na Oświecenie, wybraliśmy niewłaściwą początkową kategorię.

Nie sugeruję zatem, abyśmy po prostu powrócili do Pisma Świętego jako takiego i natychmiast przywrócili je jako objawienie. Lepiej jest podążać za bardziej widoczną biblijną kategorią wiedzy o Bogu i ważniejszą biblijną kategorią ewangelii, z której ta wiedza wynika. Uczynienie tego da okazję do ponownej oceny natury i roli Pisma Świętego, a tym samym zrozumienia objawienia, nie w dokładnie taki sam sposób, w jaki były używane przed Oświeceniem, ale w sposób, który jest prawdziwy dla Pisma Świętego i wiary chrześcijańskiej.

Dziękuję Peterowi Jensenowi za jego dobrą książkę, *The Revelation of God*. Polecam ją tobie. I przechodzę do biblijnego wprowadzenia do doktryn Objawienia i Pisma Świętego.

Tutaj pokazuję zależność od książki *Christian Theology, The Biblical Story and Our Faith*, napisanej przez Christophera Morgana, w której również odegrałem rolę. Psalm 139 i werset 6. Taka wiedza jest dla mnie zbyt cudowna; jest wysoka i nie mogę jej osiągnąć. Werset 17.

Jakże cenne są dla mnie Twoje myśli, Boże! Jak wielka jest ich suma! W Psalmie 139 Dawid rozważa nieskończoność Boga. Nieskończoność Boga jakoś nie powoduje, że jest On od nas odległy, ale intymnie bliski. Bóg nas bada i zna nas całkowicie.

On zna nas, kiedy się budzimy, kiedy kładziemy się spać, i każde miejsce pomiędzy. On rozumie nasze myśli. On obserwuje wszystkie nasze kroki i wie, co zamierzamy powiedzieć, zanim to powiemy.

Bóg jest poza nami, a jednak wokół nas, z nami. Bóg jest obecny z nami, bez względu na to, gdzie jesteśmy. Jest obecny z nami w niebie i jest obecny z nami w grobie, Szeolu .

Jest z nami, gdy żyjemy na Zachodzie i gdy żyjemy na Wschodzie. Jest tam, gdy jest jasno i gdy jest ciemno. Bóg tworzy nas misternie, zwracając uwagę na każdą cechę.

Bóg zna nas, gdy jesteśmy w łonie matki i planuje nasze dni. Werset 16. Gdy jeszcze żadnego z nich nie było.

Co ciekawe, wiedza Dawida o nieskończoności Boga nie prowadzi Dawida do rozpacz, ale do pokory i nadziei. Myśli Boga wykraczają poza naszą zdolność śledzenia, a Jego drogi są ponad naszymi. Dlatego Dawid pokornie woła do Boga o mądrość.

Dawid wie, że nigdy nie pozna Boga całkowicie w tym życiu, ale Bóg zna go, a on zna Boga. Dawid i nikt inny nie pozna Boga całkowicie w żadnym życiu, ponieważ On jest nieskończony, a my jesteśmy skończeni. Więc nawet gdy jego wrogowie mu się sprzeciwiają, Dawid znajduje nadzieję w Bogu jako swoim wiecznie obecnym Panu przymierza, którego zna i który zna jego.

Ponadto, uznanie jego ograniczonej zdolności pojmowania nieskończoności Boga nie powstrzymuje Dawida od śpiewania o tym, co wie. W istocie, to, co wie o Bogu, jest podstawą jego nacisku na to, czego nie wie. To jego prawdziwa wiedza o prawdzie o Bogu skłania Dawida do przyznania, że nie jest w stanie w pełni pojąć Boga.

Dawid zna Boga prawdziwie, ale nie może poznać Go wyczerpująco. A to prowadzi do wiary. Bóg jest nieskończonym stwórcą, nie Dawid, a my jesteśmy Jego skończonymi stworzeniami.

Bóg jest święty. Jesteśmy grzesznikami. Jednak Bóg łaskawie zniża się, aby komunikować się z nami.

A co jeszcze bardziej łaskawe, Bóg nas kocha i posyła swojego Syna, aby nas zbawił. Przez wiarę w Chrystusa jesteśmy zbawieni i stajemy się Jego ludem. Podobnie jak Dawid, Bóg nas zna, a my znamy Boga.

Tak więc, podobnie jak Dawid, słusznie odczuwamy ciężar naszej skończoności i zdajemy sobie sprawę, że nigdy nie zgłębimy głębin Boga. I tak jak Dawid, jednocześnie staramy się wiedzieć jak najwięcej o naszym Panu przymierza. Pomyślmy o poznaniu Boga i naszej postawie w studiowaniu prawd Jego słowa.

Poznanie Boga i naszego stanowiska w teologii. Jak podchodzimy do Biblii, aby zrozumieć jej nauki? Nawet jej nauki o Bogu objawiają się na różne sposoby, które On sam, podsumowane słowami objawienie ogólne i szczególne. Jak samo to słowo sugeruje, objawienie ogólne to Bóg dający się poznać wszystkim ludziom wszędzie i przez cały czas.

S p ecjalne objawienie to Bóg dający się poznać niektórym ludziom w niektórych miejscach, czasami. Cytuję św. Augustyna, którego lata to 354-430. Był on, oczywiście, wybitnym teologiem wczesnego kościoła.

Jest sławny ze swoich osobistych wyznań, które są nadal badane w dziedzinie psychologii ze względu na ich wgląd w naturę ludzką, oraz jego mistrzowskie *The City of God*. Luter i Kalwin uważali go za ojca Reformacji ze względu na jego nauki o zbawieniu i łasce. Pisał o Bogu na początku wyznań, i cytuję: Dajesz nam radość w chwaleeniu Ciebie, ponieważ stworzyłeś nas dla siebie, a nasze serca są niespokojne, dopóki nie znajdą odpoczynku w Tobie.

Bliski cytat. To bardzo powszechny cytat. Jak my, jako wierzący w Chrystusa, podchodzimy do studiowania Boga i Jego słowa? Psalm 119 jest pomocnym przewodnikiem.

W istocie, nie znam lepszego przewodnika, więc bądźcie ze mną, gdy czytam ten wspaniały psalm. Błogosławieni, których droga jest nienaganna, Psalm 119, którzy chodzą w prawie Pana. Błogosławieni, którzy przestrzegają Jego świadectw, którzy szukają Go całym sercem, którzy nie czynią nic złego, ale chodzą Jego drogami.

Rozkazałeś, aby Twoje przykazania były pilnie przestrzegane. Oby moje drogi były stałe w przestrzeganiu Twoich ustaw. Wtedy nie będę zawstydzony, mając oczy zwrócone na wszystkie Twoje przykazania.

Będę Cię chwalił prawym sercem, gdy nauczę się Twoich sprawiedliwych praw. Będę przestrzegał Twoich ustaw. Nie opuszczaj mnie zupełnie.

Używam ESV jako mojego głównego tekstu, chociaż gdy cytuję z tej książki teologicznej, cytuję ona również Christian Standard Bible. Jak młody człowiek może zachować swoją drogę w czystości? Strzegąc jej według Twojego słowa. Z całego serca szukam Ciebie.

Nie pozwól mi zboczyć od przykazań Twoich. Przechowuję słowo Twoje w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie. Błogosławiony jesteś, Panie.

Naucz mnie Twoich ustaw. Moimi wargami opowiadam wszystkie prawa ust Twoich. W drodze Twoich świadectw rozkoszuję się tak samo, jak rozkoszuję się wszelkim bogactwem.

Rozmyślać będę o Twoich przykazaniach i utkwię oczy w Twoich drogach, będę się rozkoszował Twoimi ustawami, nie zapomnę Twojego słowa.

Postępuj hojnie ze swoim sługą, abym żył i przestrzegał Twojego słowa. Otwórz moje oczy, abym mógł oglądać cudowne rzeczy z Twojego prawa. Jestem pielgrzymem na ziemi.

Nie ukrywaj przede mną Twoich przykazań. Moja dusza jest pochłonięta tęsknotą za Twoimi prawami w każdym czasie. Ty strofujesz zuchwałych, przeklętych, którzy odstępują od Twoich przykazań.

Odwróć ode mnie pogardę i wzgardę, bo przestrzegam Twoich świadectw. Choć książęta siedzą i spiskują przeciwko mnie, Twój sługa będzie rozmyślał o Twoich ustawach. Twoje świadectwa są moją rozkoszą.

Oni są moimi doradcami. Moja dusza przylgnęła do prochu. Daj mi życie według Twojego słowa.

Gdy opowiadałem o Twoich drogach, odpowiedziałeś mi. Naucz mnie Twoich ustaw. Daj mi zrozumieć Twoje nakazy, a będę rozmyślał o Twoich cudownych dziełach.

Moja dusza rozpływa się ze smutku. Wzmocnij mnie według Twojego słowa. Oddal ode mnie fałszywe drogi i łaskawie naucz mnie Twojego prawa.

Wybrałem drogę wierności. Postawiłem przed sobą Twoje zasady. Przylgnąłem do Twoich świadectw, o Panie.

Niech nie będę zawstydzony. Pobiegnę drogą Twoich przykazań, gdy rozszerzysz moje serce. Wiersz 33 : Naucz mnie, Panie, drogi Twoich ustaw, a będę jej przestrzegał aż do końca.

Daj mi zrozumienie, abym przestrzegał Twojego prawa i przestrzegał go całym sercem. Prowadź mnie ścieżką Twoich przykazań, bo w nich się rozkoszuję. Nakłoń moje serce do Twoich świadectw, a nie do samolubnego zysku.

Odwróć moje oczy od patrzenia na nic nie wartościowe rzeczy i daj mi życie według Twoich dróg. Potwierdź swemu słudze Twoją obietnicę, że można się Ciebie bać. Odwróć hańbę, której się lękam. Twoje prawa są dobre.

Oto tęsknię za Twoimi przykazaniami. W Twojej sprawiedliwości daj mi życie. Niech przyjdzie do mnie Twoja stała miłość, Panie, Twoje zbawienie według Twojej obietnicy.

Wtedy będę miał odpowiedź dla tego, który mnie urąga, bo ufam słowu Twojemu. I nie odbieraj słowa prawdy z ust moich, bo nadzieja moja jest w prawach Twoich. Będę strzegł prawa Twojego nieustannie na wieki wieków i będę chodził po miejscu przestronnym, bo szukam przykazań Twoich.

Ja też będę mówił o świadectwach Twoich przed królami i nie będę zawstydzony, bo mam upodobanie w przykazaniach Twoich, które miłuję. Podniosę ręce moje ku przykazaniom Twoim, które miłuję, i będę rozmyślał o ustawach Twoich.

Pamiętaj o słowie Twoim do sługi Twojego, w którym dałeś mi nadzieję. To jest moja pociecha i utrapienie moje, że obietnica Twoja daje mi życie. Zuchwali zupełnie mnie wyśmiewają, ale ja nie odwracam się od prawa Twojego.

Gdy myślę o Twoich dawnych prawach, pocieszam się, Panie. Gorący gniew ogarnia mnie z powodu niegodziwych, którzy porzucają Twoje prawo. Twoje ustawy stały się moimi pieśniami w domu mego pielgrzymowania.

Pamiętam o Twoim imieniu w nocy, Panie, i przestrzegam Twojego prawa. To błogosławieństwo spadło na mnie, i przestrzegałem Twoich przykazań. Werset 57, Pan jest moim udziałem.

Obiecuję dotrzymać Twoich słów. Błagam Cię o Twoją łaskę z całego serca. Bądź dla mnie łaskawy według Twojej obietnicy.

Gdy myślę o moich drogach, zwracam moje stopy ku Twoim świadectwom. Spieszę się i nie zwlekam w przestrzeganiu Twoich przykazań. Choć pęta bezbożnych mnie oplatają, nie zapominam Twojego prawa.

O północy wstaję, by chwalić Cię za Twoje sprawiedliwe zasady. Jestem towarzyszem wszystkich, którzy się Ciebie boją, tych, którzy przestrzegają Twoich nakazów. Ziemia, Panie, jest pełna Twojej stałej miłości.

Naucz mnie Twoich ustaw. Dobrze uczyniłeś ze swoim sługą, Panie, według swojego słowa. Naucz mnie dobrego sądu i wiedzy, bo wierzę w Twoje przykazania.

Zanim zostałem udręczony, błdziłem, ale teraz przestrzegam słowa twego. Dobry jesteś i czynisz dobro. Naucz mnie ustaw twoich.

Zuchwali obmawiają mnie kłamstwami, ale ja całym sercem przestrzegam Twoich przykazań. Ich serce nie jest tłuste, ale ja rozkoszuję się Twoim prawem. Dobrze mi, że zostałem utrapiony, abym się nauczył Twoich ustaw.

Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra. Ręce Twoje mnie uczyniły i utwierdziły. Daj mi zrozumienie, abym mógł się nauczyć przykazań Twoich.

Ci, którzy się Ciebie boją, ujrzą mnie i rozradują się, bo pokładam nadzieję w Twoim słowie. Wiem, Panie, że Twoje wyroki są sprawiedliwe i że w wierności mnie utrapiłeś. Niech Twoja stała miłość pocieszy mnie według Twojej obietnicy danej Twojemu słudze.

Niech przyjdzie do mnie Twoje miłosierdzie, abym żył dla Twojego prawa, które jest moją rozkoszą. Niech się zawstydzą zuchwali, bo skrzywdzili mnie kłamstwem. Ja zaś będę rozmyślał o Twoich przykazaniach.

Niech się zwrócą do mnie ci, którzy się Ciebie boją, aby poznali Twoje świadectwa. Niech serce moje będzie nienagane w Twoich ustawach, abym nie został zawstydzony.

81. Dusza moja pragnie Twojego zbawienia. Ufam Twojemu słowu. Oczy moje pragną Twojej obietnicy, proszę.

Kiedyż mnie pocieszysz? Bo stałem się jak bukłak w dymie. A jednak nie zapomniałem Twoich ustaw. Jak długo musi znosić Twój sługa? Kiedyż osądzisz tych, którzy mnie prześladowają? Zuchwali wykopali dla mnie doły.

Oni nie żyją według Twojego prawa. Wszystkie Twoje przykazania są pewne. Prześladowają mnie kłamstwem.

Pomóż mi. Prawie mnie zniszczyli na ziemi, ale nie porzuciłem Twoich przykazań. W Twojej miłości daj mi życie, abym mógł przestrzegać świadectw Twoich ust.

Na wieki, Panie, Słowo Twoje jest niewzruszone w niebiosach. Wierność Twoja trwa przez wszystkie pokolenia. Ugruntowałeś ziemię i stoi mocno.

Z Twojego rozkazu stoją do dziś, bo wszystkie rzeczy są Twoimi sługami. Twoje prawo, gdyby Twoje prawo nie było moją rozkoszą, zginąłbym w moim utrapieniu. Nigdy nie zapomnę Twoich nakazów, bo przez nie dałeś mi życie.

Jestem Twój. Ratuj mnie, bo szukałem Twoich nakazów. Niegodziwi czyhają, aby mnie zniszczyć, ale ja rozważam Twoje świadectwa.

Widziałem granicę wszelkiej doskonałości, ale Twoje przykazanie jest niezmiernie szerokie. O, jak kocham Twoje prawo! Jest ono moją rozmyślaniem przez cały dzień. Twoje przykazanie czyni mnie mądrzejszym od moich wrogów, bo jest zawsze ze mną.

Mam więcej zrozumienia niż wszyscy moi nauczyciele, bo Twoje świadectwa są moją medytacją. Rozumiem więcej niż starcy, bo przestrzegam Twoich nakazów. Powstrzymuję moje stopy od wszelkiej złej drogi, aby przestrzegać Twojego słowa.

Nie odstępuję od Twoich praw, bo Ty mnie nauczyłeś. Jak słodkie są Twoje słowa dla mego podniebienia! Są słodsze niż miód w moich ustach. Przez Twoje nakazy nabieram zrozumienia. Dlatego nienawidzę każdej złej drogi.

Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce. Przysiągłem i potwierdziłem to, aby zachować Twoje sprawiedliwe zasady. Jestem poważnie dotknięty.

Daj mi życie, Panie, według Twojego słowa. Przyjmij moje dobrowolne ofiary uwielbienia, Panie, i naucz mnie Twoich praw. Trzymam moje życie w mojej ręce nieustannie, ale nie zapominam Twojego prawa.

Bezbożni zastawili na mnie sidła, lecz ja nie zboczyłem od przykazań Twoich. Świadectwa Twoje są moim dziedzictwem na wieki, bo są radością serca mego. Nakłaniam serce moje, abym na wieki aż do końca wypełniał ustawy Twoje.

Nienawidzę dwulicowych, ale kocham Twoje prawo. Jesteś moją kryjówką i moją tarczą. Ufam Twojemu słowu.

Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy, abym przestrzegał przykazań Boga mego. Podtrzymaj mnie według obietnicy Twojej, abym żył, i nie dopuść, abym został zawstydzony w nadziei mojej. Podtrzymaj mnie, abym był zbawiony i abym zawsze uważał na ustawy Twoje.

Odrzucasz wszystkich, którzy odstępują od Twoich ustaw, bo ich przebiegłość jest daremna. Wszystkich niegodziwych ziemi odrzucasz jak żużel. Dlatego miłuję Twoje świadectwa.

Moje ciało drży ze strachu przed Tobą i boję się Twoich sądów. Uczyniłem to, co sprawiedliwe i słuszne. Nie zostawiaj mnie moim ciemnościom.

Daj słudze swemu zastaw dobra. Niech nie uciskają mnie zuchwali. Moje oczy pragną Twojego zbawienia i wypełnienia Twojej sprawiedliwej obietnicy.

Postępuj ze sługą swoim według miłości swojej i naucz mnie ustaw swoich. Jestem sługą twoim. Daj mi zrozumienie, abym poznał świadectwa twoje.

Czas, aby Pan działał, bo Twoje prawo zostało złamane. Dlatego miłuję Twoje przykazania bardziej niż złoto, bardziej niż najczystsze złoto. Dlatego uważam wszystkie Twoje nakazy za słuszne.

Nienawidzę każdej fałszywej drogi. 129. Twoje świadectwa są cudowne.

Dlatego moja dusza je zachowuje. Rozwijanie Twoich słów daje światło. Udziela zrozumienia prostoty.

Otwieram usta moje i dyszę, bo tęsknię za przykazaniami Twoimi. Zwróć się ku mnie i bądź dla mnie łaskawy, jak droga Twoja dla tych, którzy miłują imię Twoje. Umocnij kroki moje według obietnicy Twojej i niech nieprawość nie zapanuje nade mną.

Niech nie zapanuje nade mną żadna nieprawość. Wybaw mnie od ucisku ludzkiego, abym przestrzegał przykazań Twoich. Niechaj oblicze Twoje rozjaśni się nad sługą Twoim i naucz mnie ustaw Twoich.

Moje oczy wylewają strumienie wody, ponieważ ludzie nie przestrzegają Twojego prawa. Sprawiedliwy jesteś, Panie, i prawe są Twoje prawa. Ustanowiłeś swoje świadectwa w sprawiedliwości i we wszelkiej wierności.

Gorliwość moja mnie pochłania, bo moi wrogowie zapominają o Twoich słowach. Twoja obietnica jest dobrze wypróbowana, a Twój sługa ją kocha. Jestem mały i wzgardzony, jednak nie zapominam o Twoich nakazach.

Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwa na wieki, a Twoje prawo jest prawdziwe. Kłopoty i udręka mnie znalazły, ale Twoje przykazania są moją rozkoszą. Twoje świadectwa są sprawiedliwe na wieki.

Daj mi zrozumienie, abym mógł żyć. Z całego serca wołam, odpowiedz mi, Panie. Będę przestrzegał Twoich ustaw.

Wołam do Ciebie, zbaw mnie, abym mógł przestrzegać Twoich świadectw. Wstaję przed świtem i wołam o pomoc. Ufam Twoim słowom.

Oczy moje są rozbudzone przed strażami nocnymi, abym mógł rozmyślać nad Twoją obietnicą. Usłysz mój głos według Twojej łaski, o Panie, według Twojej sprawiedliwości. Daj mi życie.

Zbliżają się ci, którzy mnie prześladują w złym zamiarze. Są daleko od Twojego prawa. Ale Ty jesteś blisko, Panie, a wszystkie Twoje przykazania są prawdą.

Od dawna wiem z Twoich świadectw, że ustanowiłeś je na wieki. 153. Wejrzyj na moją nędzę i wyzwól mnie, bo nie zapomniałem Twojego prawa.

Broń mojej sprawy i odkup mnie. Daj mi życie według Twojej obietnicy. Zbawienie jest dalekie od bezbożnych, bo nie szukają Twoich ustaw.

Wielkie jest Twoje miłosierdzie, Panie. Daj mi życie według Twoich praw. Wielu jest moich prześladowców i przeciwników, ale nie odstępuję od Twoich świadectw.

Patrzę na niewiernych z obrzydzeniem, bo nie przestrzegają Twoich przykazań. Zważ, jak kocham Twoje nakazy. Daj mi życie według Twojej stałej miłości.

Suma słów Twoich jest prawdą, a każda z Twoich sprawiedliwych zasad trwa na wieki. Księżęta prześladują mnie bez powodu, ale serce moje boi się słów Twoich. Raduję się słowem Twoim, jak ten, który znajduje wielki łup.

Nienawidzę i brzydzę się fałszem, ale kocham Twoje prawo. Siedem razy dziennie chwale Cię za Twoje sprawiedliwe zasady. Psalm 119, werset 165.

Wielki pokój mają ci, którzy miłują Twoje prawo. Nic nie może ich zachwiać. Oczekuję Twojego zbawienia, Panie, i spełniam Twoje przykazania.

Dusza moja strzeże świadectw Twoich, Miłuję je niezmiennie. Strzegę przykazań Twoich i świadectw Twoich, bo wszystkie drogi moje są przed Tobą.

Pozwól mi przyjść, pozwól mi, ha, niech mój krzyk przyjdzie przed Ciebie, o Panie. Daj mi zrozumienie według Twojego słowa. Niech moja prośba przyjdzie przed Ciebie.

Wybaw mnie według słowa Twego. Usta moje będą wylewać chwałę, bo Ty mnie uczysz ustaw Twoich. Język mój będzie śpiewał o słowie Twoim, bo wszystkie przykazania Twoje są słuszne.

Niech Twoja ręka będzie gotowa, by mi pomóc, bo wybrałem Twoje przykazania. Tęsknię za Twoim zbawieniem, o Panie, a Twoje prawo jest moją rozkoszą. Niech moja dusza żyje i chwali Cię, a Twoje prawa niech mi pomogą.

Zbłądziłem jak zagubiona owca. Szukaj swego sługi, bo nie zapominam przykazań Twoich. Sądzę, że jeśli możemy cytować Voltaire'a i Davida Hume'a, możemy cytować najdłuższy rozdział Biblii jako o wiele ważniejszy.

Psalm 119 jest pomocnym przewodnikiem. Psalm ten jest modlitwą skierowaną do Boga i najbardziej skupioną medytacją Pisma Świętego nad samym sobą. Jest akrostychem z ośmioma wersetami, wszystkie zaczynające się od kolejnych liter alfabetu hebrajskiego, od Alef do Tau, jak A do Z. W całym psalmie używa się ośmiu głównych terminów odnoszących się do Pisma Świętego, z których każdy uczy nas wiele o jego naturze, autorytecie i skutkach, pouczeniu lub prawie, słowie, dekretach, nakazach, statutach, obietnicach, poleceniach i osądach.

Psalm przypisuje wiele cech słowu Bożemu. Jest sprawiedliwe, werset 7, dobre, werset 39, sprawiedliwe, 75, prawdziwe, 86, czyste, 140, wersety 137 i 138 przypisują słowu Bożemu te same cechy, które przypisują Bogu. „Jesteś sprawiedliwy, Panie. Dekrety, które wydajesz, są sprawiedliwe”. Psalm przypisuje również inne cechy słowu Bożemu.

Jest trwałe, werset 89, niezawodne, 91, cudowne, 129 i godne zaufania, 138. Słowo Boże ma na nas liczne potężne skutki, gdy czytamy je z wiarą. Bóg używa swojego słowa, aby wywołać szacunek dla Niego, werset 38, aby nas oczyścić; wersetów 9 do 11, aby nas wzmocnić, 28, aby pocieszyć, 52 i aby dać życie, 93, nadzieję, 47, rozeznanie, 66, mądrość, 98 do 100, zrozumienie, werset 104 i wskazówki, werset 106.

Słowo Boże pobudza w nas również wiele zdrowych reakcji. Słowo rodzi w nas postawy wobec siebie, tęsknotę, wersety 140, 131, zachwyt, 16, 24, miłość, 47, 97 i

strach, wersety 120, 161. Wywołuje także naszą medytację, wersety 15, 48; postuszeństwo, 4 i 5; radość, 1 i 2, radowanie się, 14, 162; nadzieję, 43, 74; i wdzięczność wobec Boga, wersety 62.

Psalm uczy nas wiele o Słowie Bożym, ale jednocześnie oferuje nam wskazówki w studiowaniu Boga i Jego Słowa. To ruch teologiczny, który uważam za rozsądny i całkiem zrozumiały. Studiujemy Słowo Boże jako pokorni słuchacze, którzy otrzymują Boże instrukcje.

Panie, naucz mnie Twoich ustaw, werset 12. Studiujemy teologię jako pilni poszukiwacze, szukający Pana i Jego przykazań całym sercem, werset 2 i 10. Studiujemy jako wierni słudzy, którzy akceptują Jego autorytet, podążają za Jego wolą i zważają na Jego rady, werset 17, 22, 23.

Studiujemy teologię jako doświadczeni podróżnicy, którzy stają w obliczu sprzeciwu jako pielgrzymi we wrogim świecie, którzy rozpaczliwie potrzebują mądrości z Jego słowa, wersety 19–24. Studiujemy teologię jako radośni czciele. Moje usta wylewają dla Ciebie chwałę. Naucz mnie Twoich ustaw.

Mój język śpiewa o Twojej obietnicy, bo wszystkie Twoje przykazania są sprawiedliwe, wersety 171, 172. Psalm 119 zatem zmusza nas do studiowania teologii jako całości, integrując nasze umysły i serca, nasze drogi, nasze usta i nasze stopy. Dla psalmisty oznacza to, że studiowanie Boga i Jego słowa jest powiązane z naszym życiem.

Studiujemy teologię z miłością do Pana, Jego słowa i Jego dróg, wersety 41 do 48 i 97. Studiujemy teologię ze świętością, chodząc według słowa Bożego, przestrzegając Jego przykazań, wersety 1 do 8. Studiujemy teologię z modlitwą, wiedząc, że potrzebujemy Boga, aby pomógł nam zrozumieć Jego słowo. Werset 18 otwiera moje oczy, abym mógł kontemplować cudowne rzeczy z Twojego słowa i Twojego prawa.

Daj mi zrozumienie według Twojego słowa, 169. Studiujemy teologię z medytacją, poświęcając Bogu i Jego drogom staranną uwagę. Będę rozmyślał o Twoich nakazach i myślał o Twoich drogach, werset 15.

Studiujemy teologię pośród prób. Jak zauważa Marcin Luter, cytując, uczy nas nie tylko wiedzieć i rozumieć, to cytat Lutra, ale także doświadczać, jak słuszne, jak prawdziwe, jak słodkie, jak piękne, jak potężne, jak pocieszające jest słowo Boże. Mądrość ponad wszelką mądrość.

To jest wstęp Lutra do jego podstawowych teologicznych i jest to jego wstęp do podstawowych teologicznych pism Marcina Lutra. Cudowne wydanie to Timothy'ego F. Lowe'a, wstęp do wittenberskiego wydania niemieckich pism Lutra w tej cudownej książce, Martin Luther's Basic Theological Writings. Jest umiejętność w tomach Lutra,

wielu, wielu, wielu tomach, w tym studia egzegetyczne, studia teologiczne i studia etyczne, ale książka Timothy'ego Lowe'a daje ci crème de la crème.

To duża książka, ale jest przystępna i naprawdę można wniknąć w Lutra przez tę wspaniałą książkę. Luter wysoko cenił próby. Oczywiście, to był jego własny sposób, ale mówi, że jeśli nie masz prób, nie jesteś w ogóle teologiem.

W rzeczywistości, główną rzeczą, która czyni z ciebie teologa, są ciężkie próby. Mówi o byciu upokorzonym, byciu popychanym ku Bogu i tak dalej. Studiujemy teologię z przekonaniem, wiedząc, że słowo Boże i nauki są prawdziwe, nawet gdy rządy, nauczyciele lub społeczeństwa próbują nas zawstydzić.

Wiersze 22 do 24, 41 do 46, 99 do 100. Studiujemy teologię z pilnością, czytając, badając i myśląc ciężko o słowie, wersety 94, 95. Studiujemy teologię z zachwytem.

Twoje ustawy są tematem mojej pieśni, werset 54. Twoje pouczenie jest moją rozkoszą, 77. Studiujemy teologię z szacunkiem, czytając, myśląc i analizując, stojąc w zachwycie nad Bogiem, werset 120.

Studiujemy teologię ze łzami, zasmuceni, że my i inni nie cenimy w pełni Boga ani Jego słowa, 136. Moje oczy wylewają strumienie łez, ponieważ ludzie nie przestrzegają Twoich instrukcji, Twoich zasad. Studiujemy teologię z pokorą, uznając naszą niewystarczalność do wykonania zadania i polegając na pomocy Boga, na zdolności Boga, aby nam pomóc.

Naucz mnie, Panie, werset 33. Pomóż mi zrozumieć werset 34. Pomóż mi pozostać na ścieżce Twoich przykazań, 35.

Studiujemy teologię z nadzieją, wiedząc, że Bóg przemówił w swoim słowie, że kocha dawać nam zrozumienie przez swoje słowo i że nauczył nas już wiele prawdy przez swoje trwałe słowo. Miłości, Panie, Twoje słowo jest na wieki. Jest mocno osadzone w niebie, werset 89.

Studiujemy teologię we wspólnocie, wiedząc, że uczymy się bezpośrednio ze słowa Bożego i pośrednio przez siebie nawzajem. Zanim zrobimy przerwę, muszę wam przytoczyć kolejny cytat Lutra. Cytat, im dłużej piszesz i nauczasz, tym mniej będziesz zadowolony z siebie.

Gdy dotrzesz do tego punktu, nie bój się mieć nadziei, że zacząłeś stawać się prawdziwym teologiem. Ponownie, od przedmowy do pism Lutra z Wittenbergi.

Gdy wrócimy, w naszym następnym wykładzie, będziemy studiować poznanie Boga i biblijną historię w kategoriach stworzenia, upadku, odkupienia i spełnienia.

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu o Objawieniu i Piśmie Świętym. To jest sesja 2, Jensen, Objawienie Boga, Ocena, Poznanie Boga i nasza postawa, Psalm 119.